

ת"פ 49745/07/22 - מדינת ישראל נגד א' ר'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49745-07-22 מדינת ישראל נ' ר'(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים
נגד הנאשם		א' ר' (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל עירוני

גזר דין

כתבי-האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (3 עבירות), והיזק לרכוש, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען באישום הראשון, ביום 14.7.2022 בשעה 16:00 או בסמוך, ליד ביתה של המתלוננת ברחוב לאה פורת 8 בירושלים, החל דין ודברים בין הנאשם והמתלוננת אשר ביקשה להיפרד מהנאשם. הנאשם ביקש מהמתלוננת שתבוא עמו וזו סירבה. בתגובה, משך את המתלוננת והעלה אותה על מונית והשניים נסעו לביתו של הנאשם ברחוב בורכוב 37 ירושלים.
3. המתלוננת חששה להיכנס לבית עם הנאשם, ואולם זה הבטיח לה שלא יאונה כל רע. משנכנסו, סטר לה, משך אותה, ומשניסטה לברוח מהבית, איים עליה באומרו כי אם לא תגיד לו עם מי הייתה אז יהיה לה רע כי שם בכוס מים חמים וישפוך עליה.
4. בהמשך, קשר את שתי ידיה של המתלוננת עם חולצה, דחף לפיה גרב, מילא כוס מים חמים ואיים עליה באומרו: "אם את לא שלי את לא תהיי של אף אחד, כולם יסתכלו עלייך ויבהלו".
5. הנאשם הוציא את הגרב מפיה של המתלוננת ואיים עליה באומרו "יש לך הזדמנות אחרונה להגיד לי עם מי היית ומה עשית" המשיך להכותה ולמשוך בשערה.
6. המתלוננת לקחה את הטלפון הנייד של הנאשם והתקשרה למשטרה, אז ניתק הנאשם את השיחה. הנאשם התקשר לאמה של המתלוננת וזו אמרה לו שהיא מזמינה משטרה. הנאשם בתגובה היכה את המתלוננת והחל לחתוך את עצמו באמצעות סכין באומרו למתלוננת כי אם לא "תהיה אתו" הוא יהרוג את עצמו.

7. מסכת אירועים זו נמשכה כשלוש שעות בתוך הבית וכתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת המטומה בשוק ידה, אדמומיות ונפיחות בפניה.
8. באישום השני נטען, כי במהלך התקופה שבין התאריכים 2.3.2022 - 13.7.2022 בהזדמנויות רבות, איים הנאשם על המתלוננת באמצעות התכתבויות ביישומי אינסטגרם. הנאשם שלח לה עשרות הודעות, שטופות קללות וגסויות וכן איומים לפגיעה בה בדרכים שונות ובין היתר איים עליה במילים אלו: " תסתמי יא כלבה, או שיהיה לך רע: "אני אבוא אליך אזיין אותך" את תמותי. תעני עכשיו, את לא מבינה מה יהיה לך יא בת זונה אם את לא עונה תוך דקה: תעני יא זונה את מתה, יא זונה את מתה אני מחכה לך... עם סכין.. אני פותח לך לפני יא זונה אני אבוא למסיבת סיום שלך: בת של זונה את תשלמי על זה יא זונה... דקירה בתחת את תקבלי.. יא זונה קטנה לך מה יקרה לך... את תשלמי על הכל" "...לכי אני תופס אותך את הולכת למות אני נשבע לך" אם את לא עונה אני שותה אקונומיקה" "אני ישבע לך באלוהים שעל הסבל שאת מעבירה אותי את תשלמי... כואב לי ואת תשלמי על זה" "את תשלמי על הכול אני נודר נדר יא חתיכת כלבה".
9. באישום השלישי צוין, כי עובר למתואר באישום הראשון, ברחוב הסמוך לביתה של המתלוננת, על רקע דין ודברים בין הנאשם לבין המתלוננת, ניפץ הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת.
10. באישום הרביעי נטען, כי חודש עובר למתואר באישום הראשון, בהיותם בבית, כעס הנאשם על המתלוננת ובתגובה התקרב אליה כשהוא אוחז בסכין. המתלוננת תפסה את הסכין ואמרה לנאשם, כי אם יגע בה שוב עם הסכין היא תקרא למשטרה. הנאשם בתגובה הפיל את המתלוננת לרצפה, לקח את הסכין מידה וקילל אותה.
11. הנאשם צירף ת"פ 5932-11-22 במסגרתו הודה והורשע בעבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, והטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב 1982.
12. על פי הנתען בכתב האישום, עד למועדים הרלבנטיים לכתב האישום, היו הנאשם ונ.א (ילידת 2004) להלן "המתלוננת" בקשר זוגי שנמשך כשנתיים והופסק בחודש יולי 2022.
13. בתאריך 1.8.2022 במסגרת הליך מ"ת 49724-07-22 הורה בית משפט, על מעצרו של הנאשם בתנאים של אזוק אלקטרוני, תוך שקבע בין יתר התנאים איסור יצירת קשר עם המתלוננת. החלטה זו קיבלה גם את אישור ערכאת הערר במסגרת עמ"ת 34365-10-22 מיום 24.10.2022.
14. על אף האמור, ביום 28.10.2022 בשעה 00:23 התקשר הנאשם מהטלפון הסלולרי שברשותו אל המתלוננת ממספר חסוי, ואמר לה "זה אני אל תנתקי". המתלוננת ניתקה את השיחה ובהמשך, משעה 00:33 ועד 16:58, התקשר הנאשם משני טלפונים סלולריים שברשותו אל המתלוננת ב- 60 הזדמנויות נוספות, כולם ממספר חסוי.
15. במהלך הדיון שנערך ביום 8.2.2023 הסכימו הצדדים, כי הנאשם ישולב במסגרת טיפול ככל ותסקיר המבחן יבוא בהמלצה בכיוון זה, וככל ולא תהא המלצה לכך, ומסיבות שאינן תלויות בנאשם, תרכך המאשימה את עמדתה לעונש.

תסקיר שרות המבחן:

16. במסגרת התסקיר צוין, כי הנאשם הינו בחור צעיר כבן 22, אשר מצוי במעצר מאז חודש אוקטובר 2022 במעצר,

תחילה במעצר בתנאי אזוק, ובעקבות הפרת תנאים אלו, עת יצר קשר עם המתלוננת, הושב למעצר ממש.

17. בתסקיר פורט הרקע בו צמח הנאשם, קשריו עם הוריו שהינם גרושים מאז היה כבן שנתיים, וכן מובאת התייחסות בנוגע למסגרות החינוך בהם למד, ואירועים שהתרחשו במהלך תקופה זו. בגיל 14 נערכה לנאשם הערכה פסיכיאטרית לאחר אירוע אלים כלפי בני משפחתו. בהמשך, הופנה לאבחון במסגרת "נווה חורש". במהלך התקופה בה שהה במקום, שיתף הנאשם פעולה במרבית הזמן, ואולם בהמשך, ולאחר שהומלץ להאריך את צו השחייה במקום, ברח מספר פעמים מהמסגרת.

18. הנאשם התגייס לשרות צבאי במסגרת "חוות השומר" ובהמשך שובץ לתפקיד לוחמה. הנאשם סיים שרות צבאי, וציין בפני שרות המבחן כי שירותו הצבאי הביא להטבה וייצוב במצבו.

19. הנאשם החל צורך אלוהול וסמים מסוג קנבוס מגיל 16. הנאשם נעדר רישום פלילי, אך הורשע בעבירות נהיגה בשכרות, ונהיגה בזמן פסילה, בבית משפט לתעבורה, בגין נדון למאסר למשך חודשיים.

20. לדעת שירות המבחן, ובהתאם לתסקיר המעצר, קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות העבירות. לנאשם דפוסי אלימות כלליים, ולאו דווקא במערכת הזוגית. הנאשם הביע רצון לקחת חלק בהליך טיפולי במסגרת סגורה, ואולם שלל התנהגות אלימה כלפי המתלוננת, ונטילת האחריות הינה חלקית. הנאשם התקשה להכיר בדפוסיו האלימים, אלא רק באופן חלקי בהתנהלותו האובססיבית. הנאשם שלל הכנסת גרב לפיה של המתלוננת, איום בשפיכת מים חמים, וכן את הכנסתה למונית. בנוסף, שלל חלק מהאמירות המופיעות באישום השני.

21. להערכת שרות המבחן הנאשם אינו בשל להליך טיפולי, ומסגרת "בית נועם" שהינה מסגרת טיפולית סגורה, אינה תואמת את רמת הסיכון שנקבעה ביחס לנאשם. הנאשם הביע רצון לקחת חלק טיפולי במסגרת המאסר, וכן בהליך שיקום האסיר לאחר המאסר.

22. להתרשמות שרות המבחן, הנאשם מביע חרטה על המעשים ומבין את הפסול ברמה המילולית והרציונאלית, ואף מביע אמפטיה באופן מילולי כלפי המתלוננת. לצד זאת, התרשמות מניתוק רגשי, קושי להעמיק ולהתחבר בדיעבד לרגשות ולמחשבות שעמדו ברקע למעשים, וקושי להסביר את עוצמת המעשים וחומרתם. בנוסף, לנאשם קיים קושי משמעותי בנפרדות, קושי לראות את האחר וצרכיו, ונטייה לנהוג באופן אובססיבי, אימפולסיבי ותוקפני, למול תחושות חרדה, דחייה וכישלון, ובמיוחד בתוך קשר זוגי.

23. שרות המבחן ערך שיחות עם אם המתלוננת בסמוך להגשת התסקיר, ותוארו סימפטומים פוסט טראומטיים ביחס למתלוננת משך תקופה זו. בנוסף, נמסרה התייחסות מצד האם אודות הנאשם (ראו: עמוד 5 פסיקה 4). לדעת שרות המבחן, המתלוננת חשה שאינה מוגנת וחוששת מהשלב בו יסיים הנאשם לרצות את העונש.

24. בסיכומי של התסקיר צוין, כי הנאשם הינו בחור צעיר המתמודד עם בעיות התנהגותיות ורגשיות קשות מגיל צעיר. שרות המבחן מתרשם מפער בין הצהרותיו המילוליות באשר לחרטה על המעשים, הבנת חומרתם והבעת אמפטיה מסוימת למתלוננת, לבין יכולתו להתחבר באופן רגשי ועמוק לרגשותיו ותפיסותיו, וכן למצבה הרגשי של המתלוננת, ולפגיעה בה. כאמור, הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו בהקשר הזוגי מוערך כגבוה. לצד זאת, התרשם שרות המבחן מבחור צעיר, אינטליגנט המבין ברובד הקוגניטיבי כי נהג באופן בעייתי, קיצוני ופוגעני, ומבטא רצון להשתלב בהליכי טיפול.

25. להערכת שרות המבחן הנאשם זקוק לטיפול מעמיק וארוך טווח, בתחום השליטה בכעסים ואלימות זוגית, אותה ניתן לקבל במסגרת המאסר, באמצעות גורמי הטיפול בשב"ס.

תמצית טיעוני הצדדים:

26. המאשימה הפנתה בטיעוניה לנסיבותיו של כל אירוע, והחומרה העולה מהם. צוין, כי המדובר בקטינה עמה ניהל הנאשם מערכת זוגית, ועקב חששו כי תיפרד ממנו, נקט כלפיה באלימות קשה. הוסף, כי אף שבתחילה הורה בית המשפט על מעצרו בתנאי איזוק, הנאשם הפר את התנאים ויצר קשר עמה, בעקבות זאת, הושב למעצר.

27. המאשימה הפנתה לתוכנו של תסקיר המבחן וכן לרמת הסיכון הגבוהה שנקבעה בעניינו של הנאשם. צוין, כי יש לקבוע ביחס לכל אישום מתחמי עונש נפרדים, כפי שיפורט להלן: ביחס לאישום הראשון החל משנה עד שלוש שנים. ביחס לאישום השני ממאסר קצר ועד 18 חודשים. ביחס לאישום השלישי ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות. ביחס לאישום הרביעי החל משישה חודשים ועד 24 חודשים. באשר לתיק שצורף, החל ממאסר קצר ועד 18 חודשים. לדעת המאשימה, על המתחם לנוע בין 20 חודשים ועד 48 חודשים, לצד ענישה נלווית. את עונשו של הנאשם ביקשה המאשימה לקבוע בתחתית מתחם העונש ההולם, כך שיוטלו עליו 24 חודשים לצד ענישה נלווית.

28. הסנגור הפנה לרקע המורכב בו צמח הנאשם, כמפורט בתסקיר המבחן. הסנגור הוסיף, כי הנאשם שירת שירות צבאי מוצלח, והידרדרותו החלה לאחר שהכיר את המתלוננת. את הקשר ביניהם הגדיר "חולני". הסנגור הדגיש, כי לדעתו שירות המבחן "וויתר" על הנאשם, ושגה כאשר דיבר עם אמה של המתלוננת, ולא עם המתלוננת עצמה. על פיו, על המאשימה היה לבקש קבלת תסקיר נפגע עבירה, ולא להסתמך על תסקיר מבחן אשר נועד בבסיסו להגיש את התייחסותו ביחס לנאשם. הסנגור הוסיף, כי מצד בני משפחת הנאשם נעשה ניסיון לנתק ביניהם את הקשר אך ללא הצלחה. הנאשם הגיש לעיון בית המשפט מכתב מאת פקידת סעד לחוק הנוער, אשר הביעה נכונות לשלב את הנאשם במסגרת טיפול פרטית בניהולה, לאחר המאסר.

29. הסנגור הוסיף, כי הנאשם נתון במעצר משך כ- 9 חודשים, ולדעתו אין בין כותלי הכלא טיפול המתאים לנאשם. הסנגור ביקש לקחת בחשבון את הודאת הנאשם ונטילת האחריות, גילו הצעיר, ולקבוע את המתחם החל מ-8 חודשים ועד 20 חודשים. את עונשו של הנאשם ביקש לקבוע בשליש התחתון של המתחם.

30. הנאשם הביע צער על מעשיו, והוסיף כי היה מעוניין להשתלב במסגרת הטיפולית "בית נועם" ומסיבות שאינן תלויות בו, הדבר לא קרה. הנאשם ביקש להשתחרר מהמעצר, ולאפשר לו בסיוע משפחתו לשקם את חייו ובלשונו "לצאת לדרך חדשה".

דין:

31. כתב האישום המתוקן אוזח ארבעה אישומים, המתפרשים על פני תקופה של כשנה. כלל העבירות, לרבות התיק שצורף, בוצעו כלפי המתלוננת בנסיבות דומות במהלך הקשר הזוגי, ובהקשר אליו, ועל כן יש לקבוע מתחם עונש אחד, שייתן ביטוי למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם.

32. הערכים החברתיים אשר נפגעו במקרה זה, נוגעים בזכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ומולו אלו עמם הוא מקיים מערכת יחסים קרובה, ומשום כך קיימת חומרה יתרה בביצוע עבירות אלו.

33. מידת הפגיעה בערכים מוגנים מצויה ברף גבוה, נוכח חומרתם של המעשים, אשר מצביעים על מידת הסיכון הגלומה בנאשם. באירוע המתואר באישום הראשון, ועל רקע רצונה של המתלוננת לשים סוף לקשר עמו, עלה בידו להביאה לביתו, תוך הבטחה שלא יאונה לה רע, שם קשר את ידיה, היכה אותה, דחף גרב לפיה, מילא כוס מים חמים, ואיים עליה כי אם לא תהיה שלו, לא תהיה שייכת לאף אחד. בשלב מסוים הוציא את הגרב מפיה, ותוך שהוא מכה אותה, איים עליה כי יש לה הזדמנות אחרונה למסור לו עם מי הייתה. בעת שניסתה להתקשר למשטרה, ניתק הנאשם את השיחה, ובהמשך יצר קשר עם אמה של המתלוננת, אשר אמרה לו שהיא מזמינה משטרה. בתגובה היכה הנאשם את המתלוננת והחל חותך עצמו בסכין. ואדגיש, משך האירוע שהתרחש משך כ-3 שעות, אף בו יש כדי ללמד על חומרתו, וכן על משך הזמן בו הייתה המתלוננת נתונה תחת איומים ואלימות. אירוע אלים נוסף התרחש כחודש ימים, עובר לאישום הראשון, עת התקרב הנאשם אל המתלוננת בעודו מחזיק בסכין, ובעודה נוטלת ממנו את הסכין, הפילה לרצפה, נטל את הסכין וקילל אותה. בנוסף, הנאשם גם הפנה אל עבר המתלוננת איומים חמורים לפגיעה ממשית בה, משך תקופה של כחמישה חודשים. התיק שצורף מלמד אף הוא על האובססיה הקיימת בנאשם בכל הנוגע למתלוננת, ביצירת הקשר עמה ממקום המעצר, וכן מספר הפעמים בהם ניסה ליצור עמה קשר.

34. הנזק הגופני שנגרם למתלוננת אינו מצוי ברף חומרה גבוה ביחס לחבלות שהעבירה הקבועה בסעיף 382(ג) לחוק העונשין יכולה לטמון בחובה, ואולם, קשירת המתלוננת, הכנסת גרב לפיה תוך איום לשפוף עליה כוס מים חמים, וכן שימוש בסכין באישום נוסף לשם איום על המתלוננת, מבסס פוטנציאל סיכון לפגיעה משמעותית בה. בהקשר זה יש להביא גם מהתייחסות שרות המבחן בתסקיר, אודות גרסתו באשר לתחושותיו באות העת, וביחס לאירוע הראשון, נתון המלמד גם כן על מידת הסיכון שהייתה במעשים. בהקשר זה ראיתי להוסיף, כי במסגרת תסקיר המבחן ניתנה התייחסות מצד האם אודות מצבה של המתלוננת, ובנסיבות אלו היה מקום לקבל את עמדת המתלוננת עצמה, אם במסגרת תסקיר נפגע עבירה או תצהיר קורבן, ודאי בנסיבות האירועים שבפנינו, ונוכח עמדת האם ביחס לכך, כפי שהובאה בתסקיר המבחן.

35. בהתאם לתיקון 113 (סעיף 40 יג') סבורני, כי מתחם העונש הכולל, הינו החל משישה עשר חודשים ועד שלושים ושניים חודשים, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לקורבן העבירה.

העונש המתאים לנאשם:

36. הנאשם הינו בחור צעיר כבן 22 אשר נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, וכן צירף תיק נוסף גם בו הודה והורשע.

37. הנאשם נעדר רישום פלילי. בהקשר זה יש לתת משקל להודאתו גם בבחינת מניעת העדתה של המתלוננת אודות המעשים.

38. נתתי דעתי לטיעוני ההגנה בדבר גילו הצעיר של הנאשם, הרקע בו צמח, ואופי הקשר עם המתלוננת שהתפתח לכדי קשר אובססיבי מצדו, ולכך שהנאשם אף פגע בעצמו במהלך אותם אירועים, נוכח רצונה של המתלוננת לסיים עמו את הקשר.

39. בנוסף יש לקחת בחשבון את גורמי הסיכוי עליהם עומד שרות המבחן בתסקיר. הרצון של הנאשם לקחת חלק בהליך טיפולי מתאים, גילו הצעיר, והתרשמותם בדבר היותו אדם אינטליגנטי המבין כי נהג באופן בעייתי וחמור באירועים עצמם. בהקשר זה יש להביא בחשבון גם את עמדת המאשימה עת הוצג הסדר הטעון. כאמור, הנאשם

לא שולב במסגרת הטיפולית "בית נועם" מסיבות שאינן תלויות בו, אף שבית המשפט בהסכמת הצדדים, דחה את הדיון לצורך איתורה של מסגרת טיפולית התואמת את צרכיו של הנאשם. מן העבר השני לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי נטילת האחריות בתסקיר אינה מלאה, ובשרות המבחן הסתייג הנאשם מחלקים עובדתיים בהם הודה בבית המשפט. בנוסף, רמת המסוכנות לביצוע עבירות דומות, הינה גבוהה, ובנסיבות אלו יש לשקול גם שיקולים הנוגעים בהרתעת היחיד.

40. לקחתי בחשבון גם את משך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם עד כה, וכן את העובדה כי הוא עתיד לרצות מאסר ראשון, בהיותו "בגיר צעיר".

41. באיזון בין שיקולים אלו, ראיתי להטיל על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם.

א. מאסר למשך 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות כלפי בת זוג.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות ו/או איומים ו/או הפרת הוראה חוקית ו/או הטרדה באמצעות מתקן בזק.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 5000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 3.9.2023 ויועבר למתלוננת ישירות על ידי המזכירות.

ה. אמליץ לגורמי הטיפול בשב"ס לשלב את הנאשם בהקדם בטיפול ייעודי בתחום השליטה בכעסים והאלימות הזוגית.

ו. העתק מגזר הדין יישלח לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ג, 08 מאי 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועוד חזותי).